

ІНСТИТУТ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ ТА КОМП'ЮТЕРНИХ СИСТЕМ

ФАКУЛЬТЕТ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ СИСТЕМ

Факультет телекомунікаційних систем є правонаступником факультету радіоелектроніки. Перший набір на спеціальність «Радіотехніка» було здійснено механічним факультетом ХТІПО у 1987 р. (25 студентів). Проте вже наступного, 1988-го, підрозділ було перейменовано на факультет машинобудування та радіотехніки і відкрито набір на спеціальності «Конструювання і технологія РЕЗ» та «Електронно-обчислювальні машини, системи, комплекси та мережі». 15 березня 1991 р. у Хмельницькому технологічному інституті створюють факультет радіоелектроніки, головним напрямом роботи якого є підготовка радіоінженерів. Понад 20 років незмінним керівником факультету залишається В. Д. Косенков.

До нового підрозділу вишу увійшло чотири кафедри:

- радіотехніки (завідувач — проф. Р. П. Карташов);
- конструювання РЕЗ (проф. С. І. П'ятін);
- електронно-обчислювальних систем (доц. В. Ф. Бардаченко);
- фізики (проф. В. В. Ковалевський).

У 2001 р. факультет радіоелектроніки отримав назву «Факультет комп'ютерної інженерії та радіоелектроніки», а з 2003 р. із нього виділився факультет телекомунікаційних систем. Сьогодні він об'єднує кафедри радіотехніки та зв'язку (проф. О. М. Шинкарук), радіоелектронних апаратів телекомунікацій (проф. І. В. Троцишин), електротехніки (проф. В. Д. Косенков).

Студенти на базі практики

Фахівців готують за трьома напрямками («Радіотехніка», «Радіоелектронні апарати», «Телекомунікації») і, відповідно, за чотирма спеціальностями: «Радіотехніка», «Апаратура радіозв'язку, радіомовлення та телебачення», «Радіоелектронні апарати та засоби», «Технології та засоби телекомунікацій».

Із кожної спеціальності здійснюється підготовка спеціалістів і магістрів, діє аспірантура. На сьогодні за вказаними спеціальностями випущено 1112 спеціалістів та 103 магістри, захищено 19 кандидатських та 1 докторська дисертація.

Кафедра радіотехніки та зв'язку

У 80-х рр. минулого століття ректор Хмельницького технологічного інституту побутового обслуговування Р. І. Сілін та проректор С. Г. Костогриз запропонували організувати у вищі навчання за спеціальністю «Радіотехніка».

Протягом 1985–1986 рр. тривали обговорення пропозицій у міністерствах та владних структурах. Найбільш активно цю місію виконував С. Г. Костогриз. У 1987 р. ідея і домовленості визріли до рівня практичної реалізації. Починалося із підбору кадрів і створення матеріальної бази. Для цього очолити майбутню кафедру запропонували професору Київського інституту інженерів цивільної авіації Р. П. Карташову, а на посаду завідувача лабораторій призначили начальника КБ, заступника головного контролера Хмельницького радіозаводу запросили М. І. Катрічева.

Восени 1987 р. було підготовлено звернення до Ради Міністрів СРСР, у якому обґрунтовано необхідність підготовки радіоінженерів для таких підприємств Хмельниччини: «Катіон», «Нева», «Темп», «Електроприлад», радіозаводу та ін. Цим зверненням керівники заводів зобов'язувалися безкоштовно надати Інституту радіовимірювальні прилади, електрорадіоелементи та виготовити необхідне обладнання для лабораторій. Після затвердження рішення Ради Міністрів СРСР протягом року Інститут забезпечили майже всім необхідним: приладами, лабораторними стендами, зручними лабораторними столами, радіоелементами тощо.

Того ж року механічний факультет ХТІПО розпочав підготовку радіоінженерів. З 1988 р. фахівців цього профілю готували на новоствореному факультеті машинобуду-

вання і радіотехніки, керівником якого було призначено Олексія Олексійовича Абрамова.

Для забезпечення навчального процесу необхідно було створити нову лабораторну базу та сформувати штат висококваліфікованих фахівців. Велику допомогу факультету надали ректорат інституту, Хмельницькі заводи «Новатор», «Катіон», «Нева», а також Міністерство оборони СРСР. Для розміщення кафедри радіотехніки ректорат виділив у 4-му навчальному корпусі приміщення, в яких раніше розташовувався читальний зал університету.

Питання формування викладацького складу довелося вирішувати переважно шляхом запрошення фахівців з інших навчальних закладів. Із Київського інституту цивільної авіації був запрошений д. т. н., професор Р. П. Карташов, із Вінницького політехнічного інституту — д. т. н., проф. С. І. Пятін, к. т. н., доц. В. П. Кашлев, І. В. Троцишин, з ВО «Новатор» прийшов к. т. н. В. Ф. Бардаченко, з ВО «Темп» — Л. І. Кузічкін, після закінчення військової служби — к. т. н. К. П. Савченко, А. Г. Федосєєв, з ВО «Термопластавтомат» — В. М. Локазюк, головний технолог заводу «Катіон» В. В. Нес-тер. Із кафедри електротехніки інституту на факультет були переведені Л. В. Пастернак та А. М. Давидов. Із Хмельницького ВПУ № 11 (тоді ПТУ № 1) на посаду старшого викладача прийшов М. І. Катрічев. Усі ці викладачі склали основу нових кафедр: радіотехніки (яку очолив д. т. н., професор Р. П. Карташов), конструювання радіоелектронних засобів (д. т. н. С. І. Пятін) і комп'ютерних систем (к. т. н. В. Ф. Бардаченко).

Згідно з наказом ректора про закріплення спеціальностей від 11 квітня 1988 р. № 49 кафедра радіотехніки здійснює підготовку фахівців із 1988 р. На той час вона входила

Лабораторія телебачення

до складу факультету машинобудування та радіотехніки, а з 1991 р. — факультету радіоелектроніки.

Підготовка радіоінженерів здійснювалася для установ і підприємств Подільського регіону (ВО «Новатор», ВАТ «Катіон», ВАТ «Нева» та інших).

Розвиток кафедри можна умовно поділити на два етапи:
 – становлення кафедри й підготовка фахівців за спеціальністю «Радіотехніка»;
 – ступенева підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційних рівнів «бакалавр», «спеціаліст», «магістр».

На першому етапі проходив процес становлення кафедри, комплектування професорсько-викладацького складу, створення лабораторної бази. Так, наприклад, у 1993–1994 навчальних роках кількість співробітників становила

КОСЕНКОВ Володимир Данилович

Директор інституту

Народився у м. Валуйки Білгородської області. У 1959 р. вступив у Куп'янський автотехнічний технікум Харківської області, який закінчив у лютому 1964 р. Протягом 1964 р. за розподілом працював механіком, а у грудні був призваний до лав Радянської армії. Під час служби в армії у 1967 р. вступив у Тульський політехнічний інститут на спеціальність «Автоматика та телемеханіка», де провчився два роки, а потім перевівся в Одеський політехнічний інститут на електромеханічний факультет. Інститут закінчив із відзнакою і 1972 р. вступив до аспірантури. Кандидатську дисертацію захистив у жовтні 1975 р. У грудні цього ж року за направленням був зарахований на кафедру електротехніки Хмельницького технологічного інституту побутового обслуговування. Викладав дисципліни «Теоретичні основи електротехніки», «Теорія електричних кіл». З 1991 р. — декан новоствореного факультету радіоелектроніки.

У 2004 р. отримав учене звання професора, а після утворення Інституту телекомунікаційних та комп'ютерних систем був призначений його директором і обраний на посаду декана факультету телекомунікаційних систем.

Має понад 100 публікацій, близько 30 авторських свідоцтв та патентів, два навчальні посібники із грифом МОН України.

В. Д. Косенков удостоєний звання «Відмінник освіти України».

Інститут телекомунікаційних та комп'ютерних систем був створений у грудні 2003 р. на базі факультету комп'ютерної інженерії та радіоелектроніки. У складі інституту — факультет телекомунікаційних систем (ФТС) та факультет комп'ютерних систем і програмування (ФКСП).

Сьогодні в інституті навчається близько 800 студентів, працює 72 висококваліфікованих викладачі (11 докторів наук, професорів, 47 кандидатів наук, доцентів).

Інститут видає науковий журнал «Вимірвальна та обчислювальна техніка в технологічних процесах», який входить до переліку ДАК України.

На кожній із профільних кафедр діє аспірантура. В Інституті працює спеціалізована вчена рада із захисту кандидатських дисертацій за спеціальностями «Радіотехнічні пристрої та засоби телекомунікацій» і «Радіотехнічні та телевізійні системи».

20 осіб, із них 14 професорів, доцентів, старших викладачів, асистентів. Було створено 8 лабораторій, матеріальне оснащення яких дозволяло проводити заняття з усіх дисциплін. При науково-дослідному інституті виробничого об'єднання «Катіон» створено філію кафедри. Для проведення занять зі студентами залучалися провідні спеціалісти підприємств, зокрема кандидати технічних наук Г. Ф. Гордієнко та О. А. Вдовін. У зв'язку із зупинкою виробництва у середині 90-х років була припинена і діяльність філії.

На етапі ступеневої підготовки фахівців були розроблені й затверджені основні нормативні документи, продовжувалося комплектування кафедри фахівцями вищої кваліфікації.

Із метою омолодження викладацького складу з 1996 р. зараховуються в аспірантуру, а згодом захищають кандидатські дисертації Г. К. Хільченко, С. К. Підченко.

За наступні п'ять років усі викладачі кафедри підвищили кваліфікацію, пройшовши стажування на підприємствах в Україні та за кордоном (зокрема доцент В. В. Мартинюк стажувався у Кореї). Багато викладачів захистили дисертації: докторську — професор О. М. Шинкарук (2001), кандидатські — Ю. М. Бойко (2002), В. Є. Гавронський (2006), А. А. Таранчук (2006).

Усе це дало змогу в 2007–2008 навчальному році розширити професорсько-викладацький склад до 20 осіб. Із них докторів, професорів — 3, кандидатів наук, доцентів — 9, старших викладачів — 6.

Протягом цього періоду за результатами методичної діяльності колективу було підготовлено до друку і видано 3 монографії, 7 навчальних посібників, 40 методичних вказівок.

Крім того, тривала інтенсивна робота з оснащення й перенесення лабораторій сучасними засобами радіоелектроніки. Було створено 6 нових лабораторій: систем комутації та основ телефонії (1998), пристроїв і систем телебачення (1998–2002), радіотехнічних систем і систем зв'язку (1997–1999), інформаційно-вимірювальних систем та комплексів (2002), цифрових пристроїв та мікропроцесорів (1998–2000).

У 1998 р. заснована філія кафедри в центрі прийому й обробки спеціальної інформації та контролю навігаційного поля Національного космічного агентства України (м. Дунаївці). У центрі є унікальне обладнання, зокрема лазерно-дальномірні космічні системи, система єдиного часу, сучасні станції космічного зв'язку, мобільні радіостанції середньої потужності тощо. Укладена угода з Інститутом космічних досліджень НАН та НКА України про творчу співдружність і спільну участь у науковій та освітній діяльності в цій галузі.

Наявність кваліфікованих кадрів, належного методичного й технічного забезпечення дозволило запровадити спеціалізацію із систем зв'язку і телебачення. Для цього в робочий навчальний план було включено дисципліни: основи телебачення, волоконно-оптичні системи передачі інформації, техніка телебачення, радіомережі та лінії зв'язку, принципи побудови систем комутації та основи телефонії, основи побудови техніки зв'язку, основи побудови систем космічного зв'язку, системи цифрового телебачення, системи рухомого зв'язку.

З урахуванням динамічного розвитку мереж зв'язку досягнута домовленість із підприємством «Укртелеком» про підготовку спеціалістів, працевлаштування випускників та введення у навчальний план нових дисциплін.

Лабораторія сигналів та процесів у радіотехніці

Ліцензований обсяг підготовки фахівців зі спеціальності сягнув 50 осіб денної форми навчання і 50 заочної. З 2003 р. 25 місць денної форми навчання фінансується за рахунок держбюджету, а решта за рахунок контрактної форми фінансування. Контингент студентів формується переважно з випускників загальноосвітніх шкіл, СПТУ, коледжів Хмельницької області, а також випускників підготовчого відділення факультету довузівської підготовки. З 1996 р. на кафедрі функціонує УНВЦ «Радіотехніка», у складі якого діє школа «Юний радіотехнік», яка займається підготовкою випускників загальноосвітніх шкіл та СПТУ для вступу в університет на спеціальності факультету. Заняття зі слухачами школи проводять провідні викладачі кафедри.

Навчально-методичне та інформаційне забезпечення підготовки фахівців кафедри радіотехніки перебувають на високому рівні. Навчальний процес забезпечений підручниками, посібниками, методичними вказівками для виконання контрольних та курсових робіт і проектів. За останні роки помітно оновилися фонди бібліотеки, сучасною технічною літературою вітчизняних та зарубіжних авторів. Щорічно кафедра випускає власний методичний матеріал, конспекти лекцій, навчальні підручники. Підвищення рівня викладання дисциплін сприяє постійний розвиток матеріально-технічної бази кафедри, збільшення кількості ПК, доступ до інтернету та до бібліотек і баз даних провідних наукових та науково-технічних закладів світу.

За спеціальністю видано методичні вказівки «Типова наскрізна програма виробничих практик», що охоплюють усі спеціальні дисципліни. Крім того, на кожен вид практики розробляються робочі програми. Виробнича практика проводиться на таких підприємствах: ВО «Новатор», Укртелеком, ЗАТ «Український мобільний зв'язок», Центр прийому й обробки спеціальної інформації та контролю навігаційного поля національного космічного агентства України (м. Дунаївці), ПП «Славія», Хмельницька філія концерну радіозв'язку, радіомовлення і телебачення та ін.

Матеріально-технічна база кафедри дозволяє повністю забезпечити проведення необхідних лабораторних робіт і практичних занять з усіх спецкурсів.

На кафедрі функціонує 9 навчальних лабораторій (із них 6 переобладнані в 1999–2007 рр.), а також матеріальна та препаратурська, якими керує завідувач П. С. Загурний.

Три лабораторії кафедри оснащені 21 ПК. Тут проводяться лабораторні роботи із дисциплін «Основи автоматизації проектування», «Цифрові пристрої», «Мікропроцесори в РЕЗ», «САПР», «Радіоавтоматика», «Техніка телебачення», «Системи рухомого радіозв'язку», «Цифрова обробка

сигналів» тощо. Лабораторії підключені до інтернету, діє локальна мережа.

Важливу роль у підвищенні якісних показників, особливо на старших курсах, відіграє залучення студентів до наукової роботи, якою керують професори О. М. Шинкарук, Ф. Ф. Колпаков, М. М. Личак, доценти В. В. Мартинюк, С. К. Підченко. Цікаву дослідно-конструкторську роботу з удосконалення радіоприймальної техніки виконує спільно зі студентами доцент М. І. Катричев. Результати цієї роботи регулярно публікуються в журналі «Радіолюбитель». Творча співдружність викладачів і студентів стимулює в останніх інтерес до знань, бажання постійно їх удосконалювати.

Усі без винятку викладачі приділяють велику увагу індивідуальній роботі зі студентами, регулярно проводять додаткові консультації.

На факультеті загалом і на кафедрі зокрема постійно вивчаються потреби регіону у фахівцях. Щороку проводяться зустрічі випускників із представниками підприємств і організацій, під час яких формується портфель замовлень спеціалістів. Окрім довгострокових угод із підприємствами ВО «Новатор», щороку укладаються угоди з іншими підприємствами різних форм власності. Ступінь розподілу випускників складає майже 100%.

Кафедра радіотехніки встановлює регулярні контакти з випускниками та їх роботодавцями, що дає можливість аналізувати якість підготовки спеціалістів. Щорічно кафедра одержує персональні характеристики на випускників. Аналіз відгуків показав, що 100% випускників успішно справляються з роботою і мають високий рівень інженерної підготовки, володіють навиками науково-дослідної роботи, мають високий рівень фундаментальної підготовки, але не мають достатнього досвіду практичної діяльності. Час адаптації на виробництві складає півроку-рік.

На основі офіційних і неофіційних відгуків постійно вдосконалюється навчальний процес, коригується зміст дисциплін, практичних і лабораторних занять. У межах науково-технічних та науково-методичних конференцій і секцій вивчаються напрями подальшого вдосконалення рівня підготовки спеціалістів.

У 1999–2008 рр. на кафедрі сформувалися чотири наукові напрями, відповідно до яких проводяться дослідження за темою «Еталонна апаратура вимірювання індуктивностей та надвеликих ємностей» (д. т. н., проф. М. М. Сурду, к. т. н., доц. В. В. Мартинюк, к. т. н., доц. Ю. М. Бойко, к. т. н. В. В. Гавронський, аспірант Д. В. Макаришкін). Реалізовується комплекс робіт:

Лабораторія радіоелектронних систем

1. Уточнення математичних моделей конденсаторів надвеликих ємностей на змінному струмі та використання алгоритмів цифрової обробки сигналів при вимірюванні параметрів конденсаторів надвеликої ємності. Вирішується питання створення термостатованих мір індуктивності.

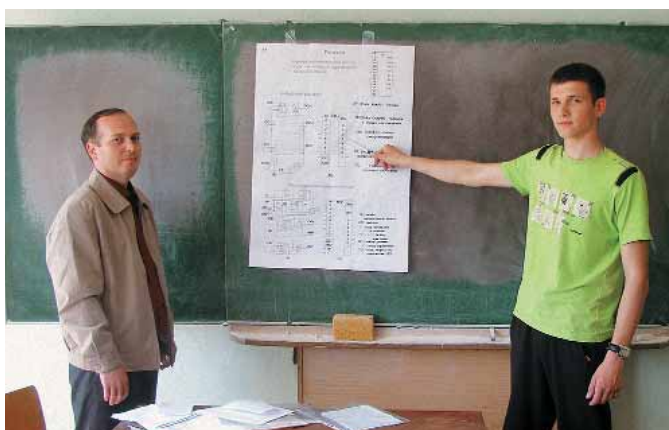
2. Інваріантні п'єзореzonансні системи (д. т. н., проф. Ф. Ф. Колпаков, к. т. н., доц. С. К. Підченко, к. т. н., доц. А. А. Таранчук). Розробляється математична модель інваріантної багаточастотної кварцової коливальної системи, визначаються прийнятні межі використання багаточастотного збудження для забезпечення інваріантності та досліджуються динамічні характеристики кварцових коливальних систем.

3. Використання множинного підходу до розрахунку електронних схем (д. ф. — м. н., проф. М. М. Личак, ст. викл. В. П. Євтушок). Розробляються алгоритми для розрахунків електричних лінійних кіл за умови задавання параметрів елементів у вигляді інтервальних множин. Реалізація алгоритмів проводиться на базі системи математичного програмування MATLAB.

4. Надійність складних технічних систем РЕЗ (д. т. н., проф. О. М. Шинкарук, к. т. н., доц. В. І. Слободзян, аспірантка А. Опольська). Здійснюється розробка та формалізоване подання моделей об'єктів для розрахунку показників надійності. Удосконалюються методики оцінки рівня довговічності за станом РЕЗ.

За п'ять років викладачі кафедри опублікували більше 100 статей у наукових фахових журналах «Вимірювальна та обчислювальна техніка в технологічних процесах», «Вісник Технологічного університету Поділля», «Проблеми трибології (Problems of Tribology)» (Хмельницький), «Проблеми управління и информатики» (Київ), «Авіаційно-космічна техніка і технологія» (Харків), «Радіотехніка», «Зарубежная радиоэлектроника» (Москва). Викладачі брали активну участь у республіканських і міжнародних конференціях та симпозиумах (більше 40 доповідей), зокрема в симпозиумі «11th IMEKO TC-4 Symposium» (Лісабон), конференції «Вимірювальна та обчислювальна техніка в технологічних процесах», «Автоматизація виробничих процесів» (Хмельницький), «Метрологія та вимірювальна техніка (Метрологія-2002)» (Харків). Отримано п'ять позитивних рішень та патентів на винаходи України.

На кафедрі здійснюється підготовка наукових кадрів за спеціальностями, які відповідають напрямам діяльності кафедри. Щорічно один слухач приймається в аспірантуру (з відривом або без відриву від виробництва). За індивідуальними планами два викладачі кафедри працюють над

Захист курсового проекту

Практичні заняття в лабораторії електротехніки та електроніки

докторськими дисертаціями та два над кандидатськими (пошукувачі). Це цілком задовольняє потреби кафедри у спеціалістах вищої кваліфікації. Порівняно з попередніми роками спостерігається стабілізація темпів підготовки наукових кадрів, що свідчить про набуття необхідного наукового потенціалу.

Велику увагу колектив кафедри приділяє науковій роботі студентів. Щороку проводяться кафедральні студентські конференції. З них після відбору чотири роботи представляються на студентську конференцію факультету. Дві найкращі відзначаються грошовими преміями та публікуються у наукових збірниках. Крайні з них подають на університетський чи республіканський конкурс студентських робіт, результати досліджень впроваджуються у навчальний процес.

На кафедрі реалізуються дві науково-дослідні роботи: «Теорія і реалізаційні основи інваріантних п'єзореzonансних коливальних систем», «Розробка методів та засобів вимірювання параметрів серцево-судинної системи людини».

Кафедра радіоелектронних апаратів і телекомунікацій

Створенню кафедри радіоелектронних апаратів і телекомунікацій передувало відкриття у 1988 р. на кафедрі радіотехніки та обчислювальних систем механічного факультету нової спеціальності — «Конструювання і технологія радіоелектронних засобів». Уже за два роки на новому факультеті машинобудування та радіотехніки, що продовжив підготовку фахівців за цим напрямом, було створено окрему кафедру — конструювання радіоелектронних засобів, яка стала випусковою для цієї спеціальності. З 1991 р. вона працює у складі факультету радіоелектроніки.

Відповідно до змін у попиті на фахівців спеціальність «Конструювання та технологія радіоелектронних засобів» у 1998 р. змінила назву на «Виробництво електронних засобів» (ВЕЗ).

З 2000 р. випускники спеціальності «ВЕЗ» отримують одну із двох спеціалізацій: «Електронні апарати банківських систем та засоби захисту інформації» та «Виробництво, експлуатація та ремонт електронних апаратів».

Перший випуск відбувся в 1993 р. — 22 спеціалісти денної форми навчання. Тепер кафедра готує інженерів за спеціальністю «Виробництво електронних засобів» (денна та заочна форми навчання). Навчальний процес прово-

Проведення лабораторних робіт у лабораторії електротехніки та електроніки

диться із 40 профільних дисциплін для спеціальності «ВЕЗ», трьох загальнотехнічних дисциплін для спеціальності «Радіотехніка», трьох дисциплін для спеціальностей «Електропобутова техніка» та «ІТП», а також одна дисципліна для спеціальності «Трудове навчання» гуманітарно-педагогічного факультету.

З 1991 р. при кафедрі проводиться щорічна міжнародна науково-технічна конференція «Вимірювальна та обчислювальна техніка в технологічних процесах». У 1997 р. засновано міжнародний науково-технічний журнал із такою ж назвою, включений до переліку фахових видань ВАК України. Загалом за п'ять років було опубліковано близько 800 статей, видано 5 збірників наукових праць конференцій із більш ніж 500 доповідями. Журнал співпрацює із провідними науковцями та вишами не лише України, а й країн Європи, США, Канади.

Викладачі кафедри беруть активну участь у міжнародних та всеукраїнських наукових і науково-практичних конференціях.

Кафедра електротехніки

Кафедра була створена в 1968 р. і розміщувалась у першому навчальному корпусі. Першим її завідувачем був к. т. н. В. О. Школьній, старшими викладачами — В. А. Дубасов, Ф. А. Григоров, асистентами — В. І. Кушнір, Є. Б. Опольський. У цей час створювалися перші лабораторії з електротехніки та електроніки. Протягом 1970 року кафедру очолював к. т. н. В. І. Парафенко, а у 1971–1977 рр. — доцент, к. т. н. В. І. Скринник. За цей період до колективу приєдналися кандидати наук І. Й. Юзвішин, М. А. Ткаченко, О. Д. Король, А. І. Зуборовський, В. Д. Косенков, асистенти Л. В. Пастернак, Л. В. Скубій, А. В. Кулікова, П. Н. Присяжнюк, І. С. Чук.

Упродовж 1977–1987 рр. кафедру очолював доцент А. І. Зуборовський, у 1987–1988 навчальному році — доцент В. Д. Косенков. У цей час була переоснащена лабораторія теоретичних основ електротехніки та створена нова лабораторія загальної електротехніки й електроніки.

Протягом 1988–1989 року колективом керував доцент В. Д. Ісаєв, а в 1989 р. кафедра увійшла до складу кафедри фізики.

У 2004 р. кафедра електротехніки відділилася від кафедри фізики і її очолив професор В. Д. Косенков.

КАФЕДРА РАДІОТЕХНІКИ ТА ЗВ'ЯЗКУ

Перший ряд зліва направо: В. В. Мартинюк, І. С. Пятін, А. А. Таранчук, О. М. Шинкарук, Г. П. Карпова, А. В. Горошко, Л. Г. Гальпер, Ю. М. Бойко, Л. В. Карпова, В. І. Стецюк, О. О. Савченко. Другий ряд: І. І. Чесановський, В. П. Євтушок, П. С. Загурний, В. В. Мішан, Л. А. Бачинська, Ю. В. Кириллюк, Л. Л. Футорняк, Д. А. Макаришкін. Третій ряд: В. Є. Гавронський, В. Р. Любчик

Професорсько-викладацький склад кафедри характеризується поєднанням досвідчених викладачів із початківцями. Нині підготовку радіоінженерів забезпечують такі фахівці:

Олег Миколайович Шинкарук — завідувач кафедри, д. т. н., проф. З 2010 р. виконує обов'язки проректора з організації діяльності, контролю та перспективного розвитку ХНУ. Викладає: «Надійність та експлуатація РЕЗ», «Основи теорії передавання інформації», «Основи наукових досліджень» та ін. Автор більше 70 наукових праць, близько десяти деклараційних патентів.

Юлій Миколайович Бойко — к. т. н., доц. Випускник Технологічного університету Поділля 1998 р. Читає дисципліни: «Генерування та формування сигналів», «Приймання та оброблення сигналів», «Радіоавтоматика», «Інформаційні системи оптичного діапазону» тощо. Є автором понад 80 наукових робіт.

Віталій Євгенович Гавронський — к. т. н., доц. У 2000 р. закінчив Технологічний університет Поділля. Викладає основи електродинаміки, комп'ютерні мережі з радіодоступом, моделювання телекомунікаційних пристроїв та мереж, навігаційні системи в автомобільному транспорті, елементну базу автомобільних електронних систем.

Андрій Володимирович Горошко — к. т. н., доц. Випускник Технологічного університету Поділля 1999 р. Викладає предмети: «Акустика та акустичні пристрої», «Електроживлення РЕЗ», «Основи перетворювальної техніки», «Супутникові інформаційні мережі», «Спецрозділи інформатики» та ін. Має більше 40 наукових праць, зокрема три патенти на винаходи.

Віталій Романович Любчик — к. т. н., доц. У 1996 р. закінчив Технологічний університет Поділля. Читає дисципліни: «Радіоелектронні системи», «Захист інформації», «Моделювання та проектування радіоелектронних інформаційних систем», «Математичне моделювання систем та процесів». Автор більше 50 наукових праць, одного підручника, десяти патентів на винаходи.

Валерій Володимирович Мартинюк — к. т. н., доц. Випускник Хмельницького технологічного інституту 1993 р. Розробив та впровадив у виробництво три системи для вимірювання і контролю параметрів електрохімічних суперконденсаторів. Викладає «Цифрове оброблення сигналів», «Метрологію, стандартизацію та сертифікацію радіоелектронної апаратури». Автор більше 50 наукових праць, патенту на винахід.

Ілля Станіславович Пятін — к. т. н., доц. У 1992 р. закінчив Хмельницький технологічний інститут. Читає предмети: «Сигнали та процеси в радіотехніці», «Бази даних», «Інтернет-технології» та ін. Автор 60 наукових праць, десяти патентів на винаходи.

Алла Анатоліївна Таранчук — к. т. н., доц. Викладає системи рухомого радіозв'язку, цифрові пристрої. Є автором 30 наукових і методичних робіт, навчального посібника, п'ятьох патентів на винахід.

Іван Іванович Чесановський — к. т. н., доц. Викладає дисципліни: «Завадостійкість та електросумісність РЕЗ», «Антенні системи», «Пристрої мікрохвильового діапазону». Автор 19 наукових праць.

Олександр Олексійович Савченко — к. т. н., доц. Читає дисципліни: «Радіовимірювання», «Цифрові пристрої радіомереж» та інші. Автор 19 наукових праць.

Віктор Володимирович Мішан — к. т. н., доц. Читає предмети: «Мікропроцесори в РЕЗ», «Радіолінії та радіомережі», «Периферійні пристрої інформаційних мереж».

Леонід Георгійович Гальпер — ст. викл. Читає пристрої НВЧ та антени. Автор більше 20 наукових та методичних робіт.

Володимир Павлович Євтушок — ст. викл. Викладає предмети: «САПР РЕЗ», «Основи комп'ютерного проектування та моделювання РЕЗ», «Матстатистика та інформаційні системи» тощо.

Микола Іванович Катрічев — ст. викл. Викладає аналогові електронні пристрої та радіомовлення.

Денис Анатолійович Макаришкін — к. т. н., ст. викл. Читає електродинаміку та поширення радіохвиль, технічну та прикладну електродинаміку, математичні методи прикладної електродинаміки, електронні і квантові прилади НВЧ, електромагнітну сумісність РЕЗ, сучасні елементні бази, радіоелектронні і інформаційні системи та мережі тощо.

Леся Вікторівна Карпова — к. т. н., ст. викл. Викладає сигнали та процеси в радіотехніці та ін.

Віктор Іванович Стецюк — к. т. н., ст. викл. Читає основи телебачення, техніку телебачення, системи та мережі телебачення тощо. Автор 13 наукових статей, восьми методичних матеріалів, навчального посібника, двох патентів на винахід.

Навчально-виробничу діяльність забезпечують зав. лабораторії Петро Станіславович Загурний, провідний інженер Леонід Леонідович Футорняк, інженери I кат. Людмила Анатоліївна Бачинська, Галина Петрівна Карпова, Юрій Валентинович Кириллюк.

КАФЕДРА РАДІОЕЛЕКТРОННИХ АПАРАТІВ І ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

Зліва направо: В. І. Лужанський, Л. О. Ковтун, О. П. Войтюк, Ю. О. Бабій, І. В. Троцишин, К. Л. Горяченко, О. І. Полікаровських, І. С. Бойко

Іван Васильович Троцишин — завідувач, д. т. н., проф., автор більше 250 наукових праць, 20 авторських свідоцтв та восьми патентів на винаходи, трьох навчальних посібників і двох монографій. Викладає елементну базу електронних апаратів, оптоелектронні пристрої.

На кафедрі працюють кандидати технічних наук, доценти: Юлія Олександрівна Бабій (автор 25 наукових та методичних праць; викладає теорію електров'язку, системи комутації в електров'язку), Сергій Валентинович Бех (має більше 40 наукових робіт, п'ять методичних розробок; читає дисципліни: «Конструювання пристроїв

надвисоких частот», «Конструювання та технології радіоелектронних засобів»), Олег Петрович Войтюк (автор 50 наукових праць; викладач обчислювальної техніки та мікропроцесорів, комп'ютерного моделювання радіоелектронних пристроїв), Костянтин Леонідович Горяченко (має 40 наукових робіт; читає предмети: «Технологія деталей», «Електроживлення систем зв'язку»), Людмила Олександрівна Ковтун (автор 25 наукових праць; викладає предмети: «Основи схемотехніки», «Основи теорії інформації та кодування»), Віктор Ігорович Лужанський (має 40 наукових робіт; читає дисципліни: «Вступ до фаху», «Супутникові системи передачі»), Володимир Степанович Петрушак (автор 25 наукових праць; викладач телекомунікаційних та інформаційних мереж, основ радіоелектроніки), Олег Сергійович Пивовар (має 50 наукових робіт; викладає дисципліни: «Системи мобільного зв'язку», «Інтегральна цілісність сигналів»), Сергій Костянтинович Підченко (автор більше 80 наукових праць, семи авторських свідоцтв та патентів на винаходи, двох навчальних посібників; читає предмети: «Напрямні системи електричного та оптичного зв'язку», «Кінцеві пристрої абонентського доступу»), Олексій Ілліч Полікаровських (має 40 наукових робіт; викладає предмети: «Захист інформації в телекомунікаційних системах», «Радіоелектронні засоби телекомунікацій»), Олександр Костянтинович Яновицький (автор 50 наукових праць, восьми авторських свідоцтв і патентів на винаходи; читає дисципліни: «Телекомунікаційні та інформаційні мережі», «Основи радіоелектроніки»).

КАФЕДРА ЕЛЕКТРОТЕХНІКИ

Зліва направо: О. М. Качуровський, В. Д. Бідюк, Л. В. Пастернак, І. С. Чук, В. Д. Косенков, Т. В. Письменюк, Л. В. Скубій, А. С. Каштальян, Л. І. Молчанова, М. Л. Тельманов

Навчально-виховний процес на кафедрі забезпечують:

Володимир Данилович Косенков — завідувач кафедри, к. т. н., проф. Працює в університеті з 1975 р. Оpubлікував більше 100 наукових праць, має 32 авторські свідоцтва та патенти на винаходи, видав два навчальні посібники. Читає дисципліни: «Теорія електричних кіл», «Теоретичні основи електротехніки».

Леонід В'ячеславович Скубій — к. т. н., доц. Викладає у виші з 1974 р. Має понад 100 наукових робіт, 30 авторських свідоцтв та патентів на винаходи, 20 методичних розробок. Читає предмети: «Комп'ютерна електроніка», «Електроніка та мікросхемотехніка».

Антоніна Сергіївна Каштальян — к. т. н., ст. викл. Випускниця факультету телекомунікаційних систем ХНУ (2005 р.). Видала 25 наукових та методичних праць, автор двох патентів на винаходи. Викладає дисципліни: «Електротехніка, електроніка та мікропроцесорна техніка», «Комп'ютерна схемотехніка й архітектура ЕОМ».

Людмила Віталіївна Пастернак — ст. викл., доц. ХНУ. Працює в університеті з 1973 р. Є автором 52 наукових та методичних робіт, навчального посібника. Викладає основи теорії кіл.

Володимир Дмитрович Бідюк — ст. викл. Закінчив факультет радіоелектроніки Хмельницького технологічного інституту у 1993 р., працює у виші з 1973 р. Оpubлікував 18 наукових та методичних праць. Читає дисципліну «Теоретичні основи електротехніки».

Іван Степанович Чук — ст. викл. Працює в університеті з 1979 р. Автор 30 наукових і 15 методичних робіт, восьми авторських свідоцтв та патентів на винаходи. Викладає предмети: «Електротехніка», «Електротехніка й основи промелектроніки».

Лариса Іванівна Молчанова — асист. Працює у виші з 1979 р. Видала 22 наукові та методичні праці. Читає дисципліни: «Комп'ютерна електроніка», «Електроніка та мікросхемотехніка».

На кафедрі електротехніки Хмельницького національного університету працюють також старші лаборанти Олег Миколайович Качуровський і Тетяна Валеріївна Письменюк. Завідувач лабораторій кафедри — Михайло Лазарович Тельманов.